Ой мені тяжко [20]

Ой мені нудно,-
Як без роботи жити мені трудно!
Ой піду я манівцями
Та нудьгу розважу,
Чи не стрінусь з панночками,-
Може, слово скажуть.
Ох, мені важко,
Ой мені нудно,
Як без роботи жити мені трудно!
Не зустрівсь я з панночками:
Вони всі в світлиці,
Шиють кохти з фальборами,
Лагодять спідниці.
Ох, мені тяжко,
Ох, мені нудно,
Як без роботи жити мені трудно!
Ой піду я у садочок.
Час прокоротаю.
Та сяду я під кленочок,
Пісню заспіваю:
Ой покинув Петро хатку
І жінку-небогу,
Помандрував без оглядку
В Полтаву, в дорогу.
Ой вернись назад, Петрусю,
Швиденько вернися!
Не вернешся — утоплюся,
Тогді не журися!
Помандрував... вона ж з хати,
Дітки занищали!
"От тепер ви,— каже мати,-
Сирітками стали".
26 июня 1851 г., Полтава

[20] — На голос малороссийской казацкой песни: "Ой піду я до владики попа позивати..." (Примітка автора).